

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Woningbouwproject te Roermond

Zaaknummer: 2017-203020

Kenmerk: 2018/62992

d.d. 20 september 2018

Verzonden: 24 september 2018

1. Aanvraag

Bij brief van 23 mei 2017, ontvangen op 24 mei 2017, heeft Sweco Nederland B.V. namens Leigraaf Midden-Limburg BV te Maastricht-Airport een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (verder: Wnb) aangevraagd voor het ontwikkelen en in gebruik nemen van de woonwijk 'Melickerveld' in de gemeente Roermond. De inrichting heeft een (potentieel) negatief effect op meerdere Natura 2000-gebieden. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2017-203020. Op 6 december 2017 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

2. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 25 juli 2018 tot en met 4 september 2018 voor eenieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kon eenieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Binnen de termijn waarin de aanvraag en het ontwerpbesluit ter inzage hebben gelegen zijn geen zienswijzen ingediend.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1 Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend, indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2 De Programmatische Aanpak Stikstof

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS

betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

Voor het toedelen van ontwikkelingsruimte (OR) in een toestemmingsbesluit bestaat in principe aanleiding voor zover een project of andere handeling leidt tot een toename van stikstofdepositie op een hectare van een voor stikstof gevoelig habitat in een in het Programma PAS opgenomen Natura 2000-gebied, uitgaande van het jaar waarin de veroorzaakte depositie het hoogst is. Of sprake is van een zodanige toename en hoeveel OR moet worden toegedeeld om toestemming te kunnen verlenen voor de betreffende activiteit, wordt vastgesteld met behulp van het rekeninstrument AERIUS Calculator. Daarbij wordt een aantal uitgangspunten gehanteerd, waarvan de voornaamste onderstaand worden toegelicht.

- **Geen OR nodig voor zover de grenswaarde niet wordt overschreden**

Voor het toedelen van OR in een toestemmingsbesluit bestaat geen aanleiding voor zover de door een nieuwe of (wijziging of uitbreiding van een) bestaande activiteit (project of een andere handeling) veroorzaakte toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, de geldende grenswaarde op grond van het Bnb niet overschrijdt. Deze grenswaarde bedraagt in principe 1 mol per hectare per jaar. Indien en voor zolang evenwel uit AERIUS Calculator blijkt dat ten aanzien van een hectare van een voor stikstof gevoelige habitat in het desbetreffende Natura 2000-gebied 5% of minder van de depositieruimte voor grenswaarden beschikbaar is, bedraagt de grenswaarde 0,05 mol per hectare per jaar.

- **Geen OR nodig voor de feitelijk veroorzaakte stikstofdepositie vóór 1 januari 2015**

Voor bestaande activiteiten waarvoor de vereiste vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel de vereiste omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder

a, van het Bor ontbreekt (de zgn. “interimmers”), wordt bedoelde toename van stikstofdepositie bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 ^[1]. Leidt een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van de bestaande activiteit ten opzichte van deze referentiesituatie niet tot een toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, dan kan toedeling van OR in het toestemmingsbesluit voor het betreffende project of de andere handeling achterwege blijven. In voorkomend geval dat een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van een bestaande activiteit ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) leidt tot een toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, dan is in zoverre toedeling van OR in een toestemmingsbesluit noodzakelijk voor zover de geldende grenswaarde op grond van het Bnb wordt overschreden.

Overigens is het aan de aanvrager om aan te tonen wat, binnen de daarvoor geldende kaders, de stikstofdepositie was die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015. Zo daartoe aanleiding bestaat, wordt onder de overwegingen van dit besluit nader ingegaan op de wijze waarop een en ander kan worden aangetoond en of daarvan in casu sprake is.

- **Geen OR nodig voor reeds toegestane stikstofdepositie**

Voor bestaande activiteiten waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend, een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor is verleend of overeenkomstig artikel 2.7 van de Rnb een melding is gedaan, wordt bedoelde toename van stikstofdepositie in principe bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die op grond van de eerdere verleende vergunning of gedane melding is toegestaan. Dit leidt uitzondering wanneer de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 hoger is dan de stikstofdepositie toegestaan op grond van een vóór 1 juli 2015 verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een vóór 1 juli 2015 verleende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor. In die situatie wordt de toename van stikstofdepositie bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015.

Voor wat betreft de noodzaak om ten behoeve van een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van een bestaande activiteit als hier bedoeld OR toe te delen in een toestemmingsbesluit, is het gestelde onder het vorige uitgangspunt - met inachtneming van de juiste hiervoor vermelde referentiesituatie - van overeenkomstige toepassing.

¹ Onder “de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015”, wordt op grond van artikel 2.4, zevende lid, van de Rnb verstaan de hoogste stikstofdepositie die in de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014 als gevolg van de daadwerkelijk in de betrokken inrichting verrichte activiteiten plaatsvond, voor zover die stikstofdepositie niet meer bedroeg dan de stikstofdepositie die mogelijk was overeenkomstig de op 1 januari 2015 voor de betrokken inrichting geldende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e of i, van de Wabo of de op 1 januari 2015 voor de betrokken inrichting geldende vergunning of melding krachtens de Wet milieubeheer of Hinderwet.

Zoals uit het vorenstaande blijkt, kan onder omstandigheden toedeling van OR in het toestemmingsbesluit voor een project of een andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een voor stikstof gevoelig habitat in een in het Programma PAS opgenomen Natura 2000-gebied achterwege blijven. Achtergrond daarvan is dat in het Programma PAS 2015 – 2021 en de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling rekening is gehouden met zowel de (eerder) toegestane als de feitelijk vóór 1 januari 2015 veroorzaakte stikstofdepositie als hiervoor toegelicht.

Bestaat met inachtneming van het vorenstaande (wel) de noodzaak om OR toe te delen in een toestemmingsbesluit, dan is allereerst de vraag opportuun of voor het betreffende project of de andere handeling voldoende OR beschikbaar kán worden gesteld. Zonder toedeling van de benodigde OR kan het betreffende project of de andere handeling in de bedoelde situatie immers niet worden toegestaan. Om te kunnen besluiten tot toedeling van de voor een project of andere handeling noodzakelijke OR in een toestemmingsbesluit, dient voldaan te zijn aan de diverse daarvoor geldende voorwaarden. Relevant in dit opzicht voor (niet-prioritaire) projecten en andere handelingen is allereerst de beschikbaarheid van OR in segment 2. Toedeling van OR in een toestemmingsbesluit mag er immers niet toe leiden dat de resterende OR voor een hectare voor stikstof gevoelig habitat in een Natura 2000-gebied in segment 2 minder bedraagt dan nul. Daarbij dient de toedeling van OR plaats te vinden in overeenstemming met de door ons college bij besluit van 5 september 2017 vastgestelde “Beleidsregel toestemmingverlening en toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2017 segment 2 versie september”. Uitgangspunt van deze per 1 januari 2017 in werking getreden beleidsregel is onder meer dat bij een toestemmingsbesluit de volgorde van de ontvangst van de volledige én ontvankelijke aanvraag voor een toestemmingsbesluit bepalend is (“wie het eerst komt, wie het eerst maalt”). Voorts geldt als hoofdregel dat aan een project of een andere handeling casu quo per inrichting cumulatief niet meer dan 3 mol stikstof per hectare per jaar aan OR wordt toegedeeld per PAS-programmaperiode. Onder omstandigheden bedraagt de aan een project of een andere handeling casu quo per inrichting cumulatief toe te delen OR per PAS-programmaperiode echter niet meer dan 1 mol stikstof per hectare per jaar. Meer in het bijzonder geldt dit laatste voor aanvragen om een toestemmingsbesluit die worden ontvangen, nadat via het Provinciaal Blad of op een andere geschikte wijze kennis is gegeven van het feit dat volgens AERIUS Register ten aanzien van een hectare van een voor stikstof gevoelige habitat in het desbetreffende Natura 2000-gebied meer dan 75% van de bij aanvang van de bij PAS-programmaperiode beschikbare OR is toegedeeld.

Overigens voorziet de beleidsregel in een specifiek regime voor aanvragen om een toestemmingsbesluit die na 31 december 2016 zijn ontvangen en die betrekking hebben op een bestaande veehouderij, waarbij het wijzigen van het aantal dieren in enige diercategorie binnen één of meer bestaande dierenverblijven leidt tot een toename van stikstofdepositie ten opzichte van de stikstofdepositie die ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 of de eerder voor de bestaande activiteit toegestane stikstofdepositie. Voor deze categorie aanvragen geldt dat bij een toestemmingsbesluit uitsluitend OR wordt toegedeeld indien de ammoniakemissie vanuit het te wijzigen bestaande dierenverblijf casu quo de te wijzigen bestaande dierenverblijven afneemt met ten minste het in de bijlage van de beleidsregel vastgestelde percentage per dierplaats. Daarnaast zal bij toedeling van OR aan het toestemmingsbesluit de verplichting worden verbonden om binnen een jaar aan te tonen dat de ammoniakemissie daadwerkelijk is afgenomen met het vastgestelde percentage per dierplaats.

Uitsluitend voor zover met inachtneming van het vorenstaande én de noodzaak bestaat om OR toe te delen én wordt voldaan aan de diverse voorwaarden voor het beschikbaar stellen van de benodigde OR, wordt de voor een project of een andere handeling benodigde OR toegedeeld in een toestemmingsbesluit. Is sprake van een toestemmingsbesluit voor onbepaalde tijd, dan wordt eenmalig OR toegedeeld voor onbepaalde tijd ter hoogte van de stikstofdepositie in het jaar waarin deze het hoogst is. Wordt voor een project of een andere handeling toestemming verleend voor ten hoogste vijf jaar, dan is de OR die in het toestemmingsbesluit wordt toegedeeld gelijk aan de som van de stikstofdeposities die het project of de andere handelingen in de onderscheiden jaren op de desbetreffende hectare kan veroorzaken, gedeeld door zes. De OR die in een toestemmingsbesluit wordt toegedeeld, wordt uitgedrukt in mol per hectare per jaar.

Wordt bij een toestemmingsbesluit OR toegedeeld, dan wordt deze geregistreerd in AERIUS Register en afgeschreven van de totale hoeveelheid OR. Daarmee is de toegedeelde hoeveelheid OR niet meer beschikbaar voor overige projecten of andere handelingen.

3.3 Buitenlandse toetsingskaders stikstofdepositie

Buitenlandse Natura 2000-gebieden vallen nadrukkelijk onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Dat volgt reeds uit deze bepaling in samenhang met de begripsomschrijving van Natura 2000-gebied in artikel 1.1 van de Wnb. Uitvoeisels daarvan is dat bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb tevens de gevolgen moeten worden betrokken die een project of andere handeling kan hebben in een buiten Nederland gelegen Natura 2000-gebied. Daarbij gaat het om alle denkbare (negatieve) gevolgen van een project of andere handeling die de natuurlijke kenmerken van een buitenlands Natura 2000-gebied kunnen aantasten. In de praktijk is het vorenstaande evenwel met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op stikstofgevoelige buitenlandse Natura 2000-gebieden.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Duitse en/of Belgische Natura 2000-gebieden is relevant dat volgens paragraaf 5.7 van het Programma PAS 2015 – 2021 voor het beoordelen van de effecten van stikstofdepositie op de betreffende buitenlandse Natura 2000-gebieden toepassing wordt gegeven aan de daarvoor geldende toetsingskaders in Duitsland en België. In verband hiermee wordt onderstaand ingegaan op het toetsingskader voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Duitse Natura 2000-gebieden, zoals deze thans in Duitsland wordt gehanteerd. Effecten op Belgische Natura 2000-gebieden zijn niet aan de orde, reden waarom de Belgische toetsingskaders verder buiten beschouwing kunnen blijven.

3.3.1 Het Duitse toetsingskader voor stikstofdepositie

Voorziet een vergunningaanvraag voor een project op Nederlands grondgebied voor geen enkel Duits Natura 2000-gebied in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan kan er volgens het Duitse toetsingskader vanuit worden gegaan dat significante effecten zijn uitgesloten. Leidt een zodanige aanvraag voor één of meer Duitse Natura 2000-gebieden wel tot een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer, dan dient voor het/de betreffende gebied(en) een nadere beoordeling plaats te vinden. Deze beoordeling bestaat er in

voorkomend geval primair uit dat ten aanzien van het/de betrokken gebied(en) voor de relevante habitattypen wordt nagegaan of rekening houdend met de extra stikstofdepositie als gevolg van het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten, de minimumwaarde van het zogenaamde critical loads-bereik (CL-bereik) wordt overschreden. Wordt de minimumwaarde van het CL-bereik niet overschreden óf bedraagt de stikstofdepositie die wordt veroorzaakt door het aangevraagde project en eventuele cumulerende andere projecten voor de relevante habitattypen minder dan 3% van de minimumwaarde van het CL-bereik, dan kunnen significante effecten ook voor het/de betrokken Duitse Natura 2000-gebied(en) uitgesloten worden geacht.

Rest de situatie dat de minimumwaarde van het CL-bereik wordt overschreden én het 3%-criterium wordt overschreden. Alsdan dient aan de hand van een passende beoordeling anderszins de zekerheid te zijn verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de Duitse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast. Bij ontstentenis van deze zekerheid, dient er in voorkomend geval vanuit te worden gegaan dat de aangevraagde vergunning dient te worden geweigerd.

Overigens kan onder omstandigheden, in afwijking van het normaliter in eerste aanleg te hanteren (afbakenings)criterium van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar), een afbakeningscriterium worden gehanteerd van 0,3 kg N/ha/jaar (21,42 mol/ha/jaar). Een en ander is evenwel afhankelijk van onder meer de juridische ontwikkelingen en de staat van instandhouding van de kwalificerende habitats en soorten ten tijde van het besluit op de vergunningaanvraag.

4. Overwegingen

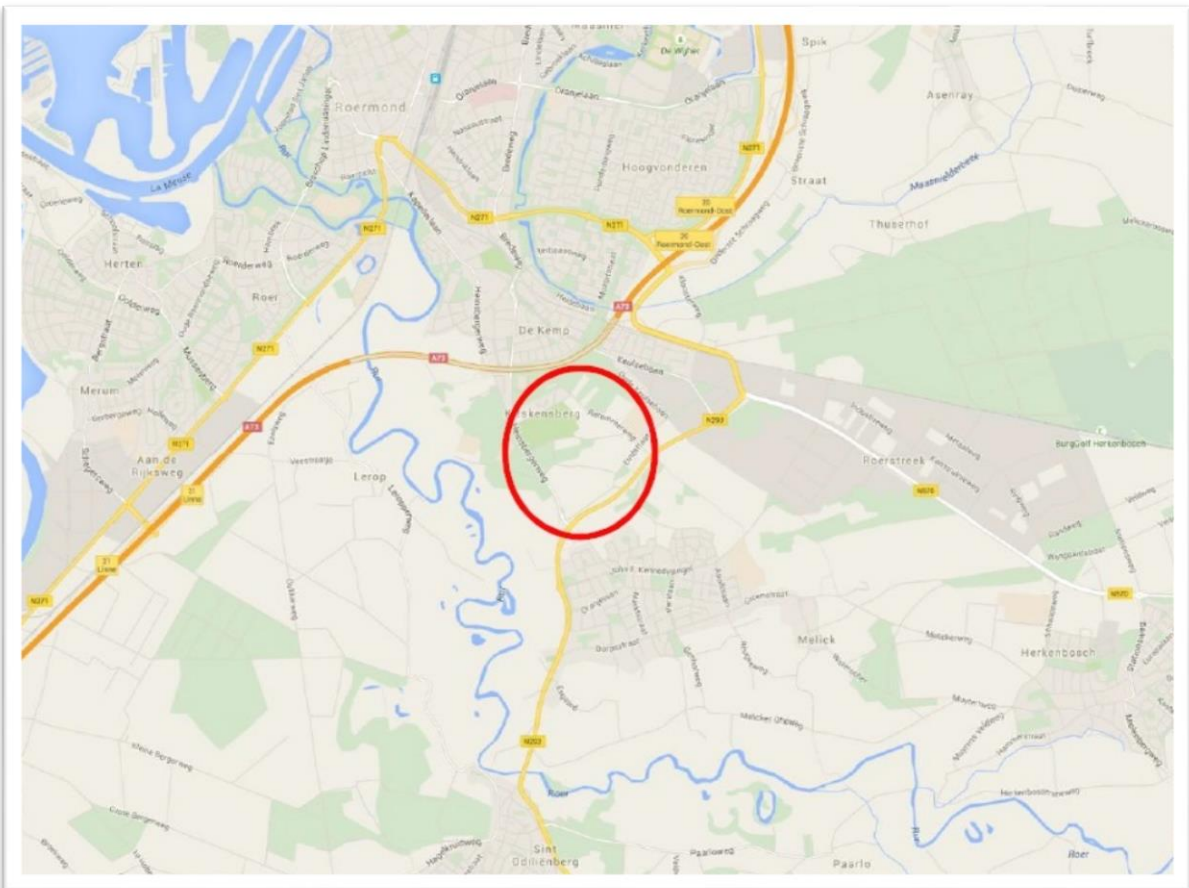
4.1 Documenten aanvraag

Onderhavige aanvraag is onderbouwd met de volgende documenten:

- [1.] Aanvraagformulier vergunning Wet natuurbescherming, d.d. 23 mei 2017 door gemachtigde namens aanvrager ondertekend;
- [2.] Sweco Nederland B.V., 9 november 2017, Notitie AERIUS-berekening Melickerveld, Referentienummer SWNL0215828;
- [3.] AERIUS-berekening “Melickerveld – aanlegfase”, RiR74iXzQ6uh, 9 november 2017;
- [4.] AERIUS-berekening “Gebruiksfase autonome ontwikkeling”, Re3Mf8nZME56, 9 november 2017;
- [5.] AERIUS-berekening “Melickerveld Highest Value Per Hexagon 20171207”, 7 december 2017.

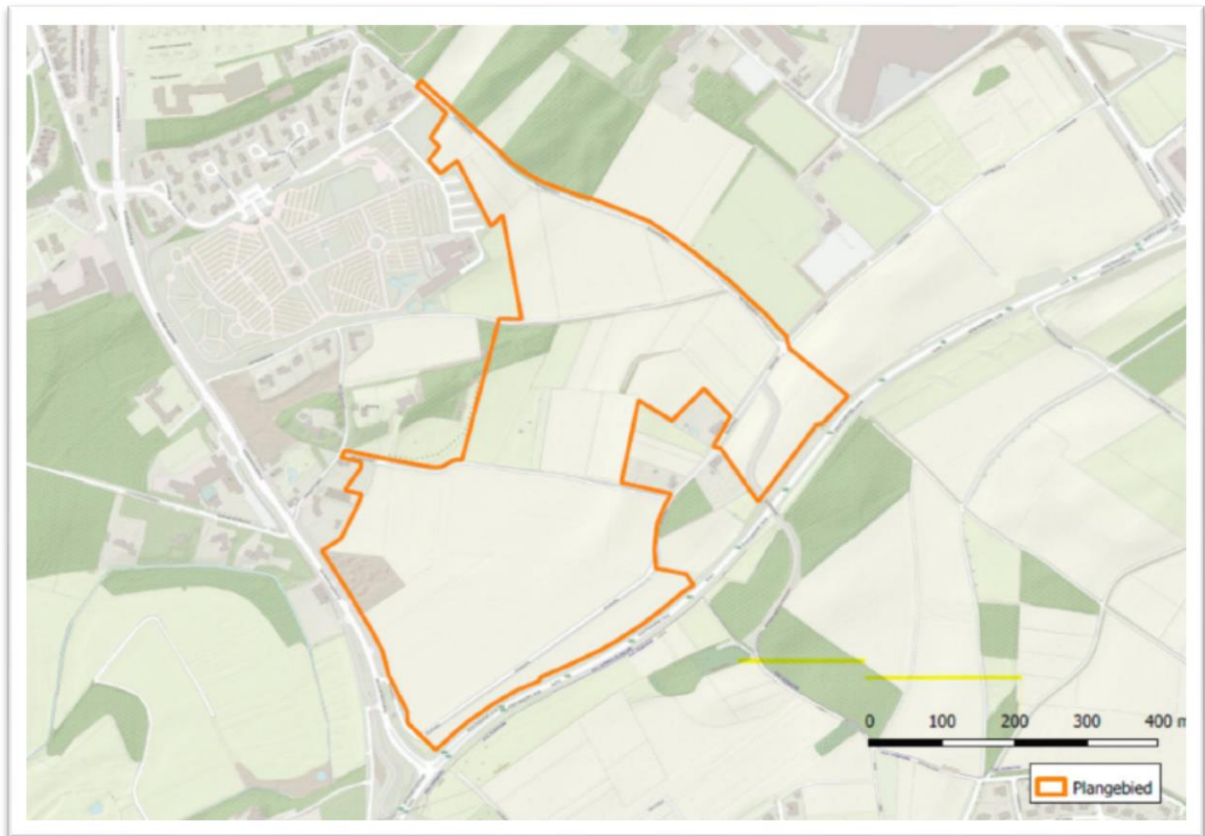
4.2 Inhoud aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het ontwikkelen en in gebruik nemen van de woonwijk ‘Melickerveld’ in de gemeente Roermond (figuur 1).

Figuur 1: Globale ligging van het projectgebied

Het plan maakt de realisatie van in totaal 468 nieuwe woningen mogelijk. Voor wat betreft het in beeld brengen van de effecten is onderscheid gemaakt in een aanlegfase en een gebruiksfase, elk weer onderverdeeld in specifieke activiteiten. Het plangebied (figuur 2) bestaat voornamelijk uit licht glooiend, agrarisch landschap. De woningen worden gebouwd omdat in de regio wordt uitgegaan van extra woonbehoefte, de plannen voor Melickerveld passen zowel kwantitatief als kwalitatief binnen de regionale behoefte.

Figuur 2: Plangebied Melickerveld

4.3 Afbakening effecten

Ten behoeve van de beoordeling van de effecten is geïnventariseerd welke in redelijkheid denkbare typen effecten onderzocht moeten worden. De voorgenomen activiteit is geheel buiten Natura 2000-gebied gelegen, maar wel in de nabijheid van de Natura 2000-gebieden 'Roerdal', 'Swalmdal' en 'Meinweg'. Effecten op deze gebieden door externe werking zijn niet op voorhand uit te sluiten. Uit de aanvraag volgt dat alle storingsfactoren zoals deze volgen uit de Effectenindicator met zekerheid kunnen worden uitgesloten behalve de storingsfactor 'verzuring en vermisting door depositie van stikstof uit de lucht'. In het document 'Notitie AERIUS-berekening' (zie bron [2.]) en verder in dit besluit wordt daarom voor de effectbeoordeling dieper ingegaan op dit effect. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de aanlegfase, ofwel de periode waarin voorbereidende en uitvoerende werkzaamheden plaatsvinden, en de gebruiksfase, ofwel de periode ná aanleg waarin het heringerichte projectgebied daadwerkelijk in gebruik is. Dit onderscheid wordt verder toegelicht in paragraaf 4.4.

Ook kan in het plangebied verstoring of vernietiging van leefgebied en/of vaste verblijfplaatsen plaatsvinden van soorten waarvoor in een of beide Natura 2000-gebieden een instandhoudingsdoel is geformuleerd, hetgeen kan leiden tot effecten op deze soorten. Hiermee kan een ontheffing van het verbod op het opzettelijk beschadigen of vernielen van vaste voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van 'andere soorten', artikel 3.10, lid 1 sub b, Wnb, vereist zijn. Op 12 december 2017 hebben wij van Leigraaf Midden-Limburg BV in dat kader een separate aanvraag om ontheffing ontvangen. Het besluit op deze aanvraag is voorbereid met de reguliere voorbereidingsprocedure als beschreven in titel 4.1 van de Awb.

4.4 Onderscheid aanlegfase en gebruiksfase

De Regeling natuurbescherming maakt voor wat betreft het toedelen van ontwikkelingsruimte onderscheid tussen projecten met tijdelijke en blijvende effecten daar waar sprake is van een aanlegfase en een gebruiksfase. In paragraaf 4.4.1 wordt in zijn algemeenheid nader toegelicht op welke manier dit onderscheid in de Regeling natuurbescherming vorm heeft gekregen. Vervolgens wordt in paragraaf 4.4.2 toegelicht waarom voor onderhavige aanvraag geen sprake is van tijdelijkheid en derhalve de aanlegfase en gebruiksfase gecombineerd dienen te worden.

4.4.1 Nadere toelichting aanlegfase (tijdelijke activiteiten)

Voor tijdelijke activiteiten dient ontwikkelingsruimte te worden toegedeeld op basis van de totale hoeveelheid depositie die de activiteit op een hectare veroorzaakt afgezet tegen een periode van zes jaar: de jaarlijkse. Onder een tijdelijke activiteit wordt verstaan een activiteit waarvoor voor ten hoogste een periode van vijf jaar toestemming wordt verleend. Anders dan bij niet-tijdelijke activiteiten die permanent depositie veroorzaken, wordt dus bij tijdelijke activiteiten niet uitgegaan van een permanente maximale depositie per jaar, maar van de totale depositie op een hectare in een periode van zes jaar. Deze benadering doet recht aan de tijdelijkheid van de activiteit, als zodanig is daartoe onder artikel 2.4 vierde lid van de Regeling natuurbescherming het volgende opgenomen:

Ingeval sprake is van een project of een andere handeling waarvoor toestemming wordt verleend voor een duur van ten hoogste vijf jaar is, in afwijking van het tweede lid, de ontwikkelingsruimte die het bevoegd gezag in het toestemmingsbesluit voor dat project of die handeling toedeelt gelijk aan de som van de stikstofdeposities die het project of de andere handeling in de onderscheiden jaren op de desbetreffende hectare kan veroorzaken, gedeeld door zes.

De methodiek voor tijdelijke projecten en andere handelingen is ecologisch onderbouwd in de passende beoordeling van het programma aanpak stikstof.

Voor projecten en handelingen die langer duren wordt de reguliere systematiek zoals benoemd in artikel 2.4, tweede lid van de Regeling natuurbescherming gehanteerd:

De ontwikkelingsruimte die het bevoegd gezag toedeelt in een toestemmingsbesluit is gelijk aan de toename van de stikstofdepositie op een hectare van een voor stikstof gevoelig habitat in een Natura 2000-gebied die een project of andere handeling per kalenderjaar kan veroorzaken,

uitgaande van het jaar waarin de depositie als gevolg van dat project of die andere handeling het hoogst is.

4.4.2 Combinatie aanlegfase en gebruiksfase

Er is in onderhavige aanvraag sprake van blijvende depositie effecten naast een tijdelijk effect. Er wordt in de aanvraag nadrukkelijk onderscheid gemaakt tussen de aanlegfase (> 5 jaar) en de gebruiksfase van het project. Daarmee is geen sprake meer van tijdelijkheid en dient de reguliere systematiek gehanteerd te worden bij het bepalen van de benodigde ontwikkelingsruimte. Met betrekking tot de toestemmingsverlening dienen beiden onderdelen te worden gezien als één project, voor het geheel wordt dan ook één toestemmingsbesluit genomen.

De emissie van de aanlegfase is hoger dan de emissie in de gebruiksfase, dit vertaalt zich dan ook veelal in een hogere depositie als gevolg van de aanlegfase. Echter dit geldt niet voor alle hexagonen waarop de effecten berekend worden, derhalve zijn de rekenresultaten van zowel de aanlegfase als gebruiksfase meegenomen bij het toekennen van de ontwikkelingsruimte. Door middel van het gebruik van AERIUS Connect is van twee bij de aanvraag aangeleverde bestanden met rekenresultaten (bron [3.] en [4.]) één gecombineerd resultatenbestand gemaakt met daarin de hoogste bijdrage op alle relevante hexagonen van de twee onafhankelijk aangeleverde bronnen. Dit bestand is gebruikt om de benodigde depositieruimte te kunnen toekennen en deze te registreren in AERIUS Register.

4.5 Effecten als gevolg van de activiteit

Zoals toegelicht in paragraaf 4.4 wordt onderscheid gemaakt tussen de aanlegfase en gebruiksfase. Van beide fases worden in deze paragraaf de onderscheidenlijke activiteiten nader toegelicht.

Aanlegfase

- Transportbewegingen

De emissie van NO_x ontstaat primair bij de verbranding van (fossiele) brandstoffen, derhalve zijn de transportbewegingen voor de aan- en afvoer van materieel en materialen alsmede de inzet van mobiele werktuigen maatgevend. De voornaamste transportbewegingen bestaan uit:

- Afvoer van grond ten behoeve van bouwrijp maken
- Aanvoer van grondstoffen ten behoeve van asfalteringswerkzaamheden
- Aan- en afvoer van materieel en materialen ten behoeve van woningbouw

De transportbewegingen zijn gemodelleerd vanaf de projectlocatie tot aan de provinciale weg N293. Vanaf dat moment gaat het transportverkeer op in het heersende verkeersbeeld op deze hoofdweg. In de AERIUS-berekening zijn deze transportbewegingen gemodelleerd met een emissie van 9,8 kg NH₃ tot gevolg.

- Inzet mobiele werktuigen

Binnen het project worden diverse mobiele werktuigen ingezet, ook hiervoor geldt dat de emissie van NO_x primair ontstaat als gevolg van de verbranding van (fossiele) brandstoffen. De emissies van deze werktuigen zijn bepaald gebruik makende van het motorvermogen, het aantal draaiuren en de emissiefactoren. Voor het in beeld brengen van de effecten is er van uitgegaan dat de

mobiele werktuigen 75% van de bedrijfsduur op volledig vermogen draaien. In totaal levert de berekende inzet een emissie op van 2.561,7 kg NH₃.

Gebruiksfase

- Autonome ontwikkeling

Als gevolg van het project kunnen bepaalde percelen niet langer als landbouwgrond gebruikt worden. Dit omdat percelen “verdwijnen” onder bebouwing en infrastructuur. Binnen het project is ruim 22 hectare aan landbouwgrond in gebruik. Als landbouwgrond zijn op voorhand aangemerkt de gronden uit het Kadastrale register welke het cultuurkenmerk ‘Terrein (akkerbouw)’ of ‘Terrein (grasland)’ hebben meegekregen. Uit deze inventarisatie is gebleken dat in het plangebied uitsluitend ‘akkerbouw’ voorkomt. Voor vaststelling van de emissiefactor van ‘akkerbouw’ is gebruik gemaakt van de door Velthof et al. (2009) bepaalde methodiek: *Velthof GL, van Bruggen C, Groenestein CM, de Haan BJ, Huijsmans JFM. 2009. Methodiek voor berekening van ammoniakemissies uit de landbouw in Nederland. WOt-rapport 70. Wettelijke Onderzoekstaken Natuur & Milieu. Wageningen*. De waarden zijn geschaald naar de actuele waarden zoals gehanteerd door het Compendium voor de leefomgeving en CBS Statline. De emissiefactor voor akkerbouw is vastgesteld op 16,9 kg NH₃ per hectare per jaar. Met behulp van het rekenmodel AERIUS is voor bovenstaand bedoelde percelen waarvoor het landbouwkundig gebruik verdwijnt de stikstofdepositie in de huidige situatie berekend, daarbij gebruikmakend van eerder genoemde waarden voor de emissiefactor. In totaal komt de emissie in de autonome ontwikkeling daarmee op 371,8 kg NH₃.

- Emissie woningen

Voor een ruimtelijk plan zijn op voorhand niet altijd gedetailleerde gegevens beschikbaar over de emissiebronnen. Het rekenmodel AERIUS berekent voor verschillende categorieën plannen de emissies op basis van een indicator voor de omvang van het plan (emissiefactoren ruimtelijke plannen), zoals het aantal woningen of het vloeroppervlak van kantoren. Hierbij worden standaard emissiefactoren per indicator gehanteerd, welke zijn afgeleid van gegevens uit de Emissieregistratie. Voor nieuwbouwwoningen gelden de NO_x-emissies (in kg/jaar) zoals weergegeven in onderstaande tabel 1.

Type woning	Emissie NO _x (kg/jaar)
Appartement	1,11
Tussenwoning	1,55
Hoekwoning	1,83
2-onder-één-kap	2,17
Vrijstaande woning	3,03

Tabel 1: Emissie op basis van kengetallen RIVM / CBS

Voor het berekenen van de totale emissie als gevolg van de verwarmingen in het totaal aantal woningen is de verdeling van woningtypen aangehouden zoals weergegeven in tabel 2.

Type woning	Type woning AERIUS	Aantal woningen	Emissie NOx (kg/jaar) per woning	Emissie NOx (kg/jaar) per type woning
Rijwoning	Tussenwoning	80	1,55	124
Half-vrijstaande woning	Twee-onder-één-kap	101	2,17	219,17
Vrijstaand geschakelde woning	Twee-onder-één-kap	101	2,17	219,17
Vrijstaande woning	Vrijstaande woning	108	3,03	327,24
Patiowoning	Tussenwoning	78	1,55	120,9

Tabel 2: Emissie woningtypen op basis van kengetallen RIVM / CBS

In totaal komt de emissie ten gevolge van de woningen daarmee afgerond (op 2 decimalen) op 1.010,48 kg NOx. Wanneer de volledige (niet-afgeronde) kentallen van AERIUS gebruikt worden in de berekening dan leidt dit tot een emissie van 1.010 kg NOx, gebruik makend van deze waarde is dan ook de depositie berekend.

- Verkeersbewegingen

Als gevolg van het project zal in de gebruiksfase sprake zijn van verkeersaantrekkende werking. AERIUS berekent de totale verkeersemissies van stikstofoxiden (NOx), stikstofdioxide (NO₂) en ammoniak (NH₃) op basis van emissiefactoren die representatief zijn voor de gemiddelde emissies van het wagenpark op Nederlandse wegen. Hierbij wordt rekening gehouden met het wegtype, de voertuigcategorie, snelheidstypering, mate van doorstroming en het zichtjaar. De emissiefactoren NOx en NO₂ zijn overgenomen uit de bestanden met emissiefactoren wegverkeer die gepubliceerd door de staatssecretaris van het (destijds) ministerie van Infrastructuur en Milieu. De emissiefactoren NH₃ voor verkeer zijn overgenomen uit een publicatie van het RIVM. Alle emissiefactoren zijn in lijn met de emissiefactoren waarvan is uitgegaan bij het opstellen van de jaarlijkse Grootchalige Concentratiekaarten Nederland (GCN) en Grootchalige Depositiekaarten Nederland (GDN).

In de AERIUS-berekening is de toename van het aantal vervoersbewegingen in het projectgebied en op de ontsluitende wegen ingevoerd. In totaal levert dat voor dit onderdeel van het project een emissie van 1.179,6 NOx en 111,7 kg. NH₃ per jaar op.

In tabel 3 zijn de totale emissies en maximale projectbijdrage zoals berekend in de gecombineerde aanlegfase als de gebruiksfase weergegeven, een en ander zoals in paragraaf 4.4 is toegelicht.

	Autonome situatie	Aanleg- en exploitatiefase	Hoogste projectverschil (mol N/ha/jaar)
NO _x	-	4.761,1	1,58 (Roerdal)

NH ³	371,8	111,7	

Tabel 3: Totale emissies en projectbijdrage

4.6 Nederlandse Natura 2000-gebieden

In relatie tot de in de PAS betrokken (Nederlandse) Natura 2000-gebieden dient te worden vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op het oprichten en voor onbepaalde tijd exploiteren van een nieuwe activiteit (project of andere handeling). Vanwege de aanvrager is een met behulp van AERIUS Calculator gemaakte berekening overgelegd (zie bijlage 1) betreffende de (toename van) stikstofdepositie die door de aangevraagde activiteit wordt veroorzaakt op de voor stikstof gevoelige habitattypen in één of meer Natura 2000-gebieden die zijn opgenomen in het Programma PAS. Uit deze berekening blijkt dat de aanvraag voorziet in een toename van stikstofdepositie van ten hoogste 1,58 mol per hectare per jaar op een voor stikstof gevoelig habitatype in een Natura 2000-gebied dat is opgenomen in het Programma PAS. Voor wat betreft deze aanvraag is toedeling van OR noodzakelijk om toestemming te kunnen verlenen voor de aangevraagde activiteit.

Ten aanzien van de mogelijkheid daartoe, dient te worden vastgesteld dat in segment 2 voldoende OR beschikbaar is voor toedeling van de voor de aangevraagde activiteit benodigde OR. Daarbij is relevant dat zodanige toedeling in overeenstemming is met de “Beleidsregel toestemmingverlening en toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2017 segment 2 versie september”. Meer in het bijzonder is in dit verband geconstateerd dat de voor de aangevraagde activiteit benodigde hoeveelheid OR niet meer bedraagt dan de hoeveelheid OR die op grond van de beleidsregel ten hoogste mag worden toegedeeld aan een project of een andere handeling. Mede in aanmerking genomen dat de voorliggende aanvraag strekt tot het verlenen van een vergunning voor onbepaalde tijd, wordt bij dit besluit voor de aangevraagde activiteit eenmalig OR toegedeeld voor onbepaalde tijd van ten hoogste 1,58 mol per hectare per jaar.

Overigens wordt in dit verband overwogen dat in het Programma PAS 2015 – 2021 en de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling rekening is gehouden met het toedelen van OR aan projecten en andere handelingen binnen de daarvoor geldende kaders. Tegen deze achtergrond is genoegzaam gewaarborgd dat de natuurlijke kenmerken van de het Programma PAS 2015 – 2021 betrokken Natura 2000-gebieden in zoverre niet zullen worden aangetast door de aangevraagde activiteit. Reden waarom de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in zoverre kan worden verleend, onder het toedelen van de benodigde OR.

4.7 Buitenlandse Natura 2000-gebieden

Zoals in paragraaf 3.3 nader is toegelicht, vallen buitenlandse Natura 2000-gebieden onder de reikwijdte van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb. Daarnaast geldt voor aangevraagde projecten op Nederlands grondgebied die stikstofdepositie veroorzaken op stikstofgevoelige Duitse en Belgische Natura 2000-gebieden dat de effecten van stikstofdepositie volgens paragraaf 5.7 van het Programma PAS 2015 – 2021 dienen te worden beoordeeld overeenkomstig de daarvoor geldende toetsingskaders in Duitsland respectievelijk Vlaanderen en Wallonië. Onderhavige aanvraag ziet voor wat betreft buitenlandse Natura

2000-gebieden enkel toe op effecten in Duitse Natura 2000-gebieden. Reden waarom onder 3.3.1 uitvoerig op dit toetsingskader is ingegaan.

De aanvraag voorziet voor de Duitse Natura 2000-gebieden niet in een toename van stikstofdepositie van 0,1 kg N/ha/jaar (7,14 mol/ha/jaar) of meer. Op basis van de Duitse toetsingsmethode voor de beoordeling van effecten van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden, kan er derhalve vanuit worden gegaan dat significante negatieve effecten op deze gebieden in zoverre zijn uitgesloten.

4.8 Beoordeling overige effecten op de beschermde natuurgebieden

Uit de aanvraag blijkt dat er als gevolg van de voorgenomen activiteit geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstands- en/of grondwaterkwaliteit veranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.9 Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat onderhavige door aanvrager aangevraagde activiteit geen (significante) negatieve effecten zal veroorzaken op de betrokken Nederlandse en Duitse Natura 2000-gebieden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. onder het eenmalig toedelen van ontwikkelingsruimte (voor onbepaalde tijd) van ten hoogste 1,58 mol per hectare per jaar, aan Leigraaf Midden-Limburg B.V. een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor het ontwikkelen en in gebruik nemen van een woonwijk nabij de kern Melick, gemeente Roermond zoals aangevraagd d.d. 24 mei 2017 met zaaknummer 2017-203020, waarbij de gevolgen voor de Natura 2000-gebieden zoals opgenomen in de AERIUS-berekening (bijlage 1 en 2) zijn gezien;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 24 mei 2017, aangevuld op 6 december 2017, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Rechtbank Limburg.

U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is verzonden een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener, de datum, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Rechtbank Limburg, locatie Maastricht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Limburg verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar www.rechtspraak.nl.

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 7.1** De vergunninghouder stelt ten minste twee weken voorafgaande aan de aanvang van het project het bevoegd gezag op de hoogte van de data en tijdstippen waarop werkzaamheden worden gestart. Deze melding kunt u per post versturen naar Postbus 5700, 6202 MA Maastricht of via de Berichtenbox voor bedrijven, onder vermelding van het zaaknummer.
- 7.2** Indien de vergunde werkzaamheden of onderdelen daarvan op een andere wijze worden uitgevoerd dan die beschreven in de aanvraag of anderszins in afwijking van deze vergunning plaats zullen vinden, dient vergunninghouder ervoor zorg te dragen dat de gevolgen van deze qua planning of uitvoering gewijzigde uitvoering niet anders of nadeliger zijn dan de in de aanvraag en onderhavig besluit ten aanzien van de beschouwde habitats gehanteerde gevolgen.
- 7.3** De vergunninghouder draagt zorg, ten minste vier weken voor aanvang van de qua planning gewijzigde uitvoering, het bevoegd gezag schriftelijk te verzoeken hiermee in te stemmen. Dit verzoek gaat vergezeld van een beschrijving van de wijze waarop vergunninghouder aan het onder 6.2 voorgeschrevene zal voldoen. Het verzoek kunt u per post versturen naar Postbus 5700, 6202 MA Maastricht of via de Berichtenbox voor bedrijven, onder vermelding van het zaaknummer. De gewijzigde uitvoering start niet eerder dan nadat het bevoegd gezag hiermee heeft ingestemd.
- 7.4** De diesel-aangedreven mobiele werktuigen dient tenminste te voldoen aan de EU emissienorm 'Stage III B Standards for Nonroad Engines'.

Bijlage 1 Aerijs-berekening

Bijlage 2 Aeries-berekening hoogste depositie situatie